

Balanc electoral

2010/14

El desembre de 2010, celebràvem les eleccions sindicals en l'àmbit educatiu de l'ensenyament públic no universitari. Novament, STEPV revalidava la majoria sindical gràcies al suport del professorat. A les portes de les noves eleccions sindicals d'enguany, cal fer balanç d'aquest període.

Afrontem les eleccions sindicals de 2014 en un context molt diferent del de 2010. Les retallades en tots els àmbits educatius s'han succeït durant aquests quatre anys. S'ha imposat la LOMQE, la llei més rebutjada de la història de l'educació per la immensa majoria de la comunitat educativa. La Conselleria ha aplicat un decret de plurilingüisme sense cap rigor pedagògic i la seua política lingüística suposa una involució de la tasca feta durant els darrers trenta anys per normalitzar la llengua en l'ensenyament. Les condicions laborals del professorat s'han vist molt empitjorades per diferents normes, tant estatals com autonòmiques: menys professorat, més hores lectives, més alumnat en l'aula i retribucions inferiors és el resultat d'aquestes polítiques. Tenim un nou acord de professorat interí que, en la pràctica, expulsa del sistema una bona part d'aquest col·lectiu. També l'alumnat ha pagat la factura del balafament dels recursos: dificultats per a accedir a beques de transport i menjador escolar, retallades en les ajudes per a llibres de text, etc. La Conselleria d'Educació ha fomentat la privatització de l'ensenyament amb cessions de sòl públic per a la construcció de centres concertats, anomenats eufemísticament centres d'iniciativa social (CIS) mentre suprimia centenars d'unitats en infantil, primària i escola rural en l'arranjament escolar d'aquests darrers anys.

Totes i cadascuna d'aquestes agressions a l'ensenyament públic han tingut, com no podia ser d'una altra manera, resposta des del Sindicat. STEPV ha sigut una peça clau en la mobilització i la resposta del professorat i de la comunitat educativa per a frenar

aquestes polítiques, de forma unitària quan ha sigut possible o unilateralment quan no ho ha sigut.

A més de la mobilització, STEPV ha fet servir altres instruments per a plantar cara a aquesta situació. Les accions jurídiques contra totes les normatives que agredien les condicions laborals del professorat també ha sigut una constant aquests quatre anys, amb èxits en diversos casos. També s'ha intentat la via de la negociació amb l'administració. Una administració molt tancada en la majoria absoluta, especialment de l'última legislatura de Font de Mora ençà. La negociació ha donat poquíssimes satisfaccions al professorat i als sindicats aquests darrers quatre anys, per l'actitud prepotent de l'administració.

Malgrat això, sabem que les retallades haurien sigut més salvatges si no haguérem estat els sindicats –especialment STEPV– amb el suport d'una important majoria del professorat, en la primera línia de la confrontació i el rebuig dels plans de la Conselleria d'Educació i del Consell.

Per aquesta raó, en aquestes eleccions de 2014, hem tornat a apostar per una mesa per centre, per fomentar la participació del professorat en unes eleccions sindicals crucials des del nostre punt de vista. En aquest context, necessitem més que mai eixir reforçats de les urnes, incrementar la participació del professorat en les eleccions i el suport als sindicats. Altres sindicats, en canvi, no aposten aquesta vegada, a diferència de les eleccions de 2010, per la mesa per centre, sinó per frenar la participació del professorat. Ens preguntem de què tenen por.

Concentració del 15 de juny de 2010 a València contra les retallades en les plantilles de secundària.

Concentració en la Conselleria el 30 d'agost de 2010, per les comissions de servei. L'Administració deixà de donar més de mil comissions aquell estiu.

El 9 de juny de 2011 a Alacant, manifestació pel valencià en l'ensenyament.

1

La retallada de les plantilles

El juny de 2010, començàvem a alertar de les primeres reduccions

de plantilles que la Conselleria d'Educació pretenia aplicar. En aquell moment, es tractava de retallar les plantilles de secundària i FP. Immediatament el Sindicat va convocar mobilitzacions i va proposar a la resta de sindicats accions unitàries per frenar aquestes retallades. Aquest front comú no va poder ser fins que van passar les eleccions sindicals, i no per falta de voluntat de STEPV.

La Conselleria va acabar imposant una ordre de plantilles de secundària, batxillerat i FP que suprimia desdoblaments i, per tant, professorat. També es van eliminar places de professorat en les EOI, en pràcticament tots els idiomes, i els programes d'atenció a la diversitat es reduïren. Els equips directius també van veure retallades les seues hores de dedicació a la tasca directiva. En aquell moment vam calcular que més d'un miler de docents interins es van quedar sense faena per culpa d'aquestes retallades, per no parlar de l'increment de funcionaris de carrera de secundària i FP desplaçats.

Les ànsies de la Conselleria de donar una tisorada al professorat de secundària i FP va tindre com a conseqüència una reducció del nombre de professorat abans que es negociara i publicaren les noves plantilles. STEPV va dur l'assumpte al TSJ, el qual va dictar una sentència que anul·lava aquella modificació. Com que la sentència es va publicar dos anys després, no va tindre efectes sobre les plantilles de 2010, però deixava en evidència la ineptitud de la Conselleria.

L'any 2010 també va ser l'any d'una disminució molt gran de les comissions de serveis, ja que es va negar a més d'un miler de docents sense cap motiu justificat. Durant una setmana del mes de juliol i els últims dies d'agost, STEPV va acompanyar el col·lectiu afectat en les concentracions davant de la Conselleria d'Educació. Aquesta pressió va aconseguir que moltes comissions de serveis denegades es revisaren i s'atorgaren. Per evitar aquestes situacions STEPV reclama, any rere any, que s'oferisquen totes les vacants en el concurs de trasllats, única forma d'obtenir un destí definitiu en el lloc i la localitat desitjats.

L'any 2012, el ministre Wert publicava dos reials decrets llei que, altra vegada, castigaven el professorat. Per un costat, augmentaven les ràtios i la càrrega lectiva del professorat i fixaven en deu dies el termini per a enviar substitucions als centres. Per l'altre, penalitzaven el professorat que queia malalt i li eliminaven la paga extra del desembre de 2012. Aquestes mesures també van afectar de forma greu les plantilles de professorat en totes les etapes educatives. Novament, les adjudicacions de professorat interí feien palesa una retallada forta, aquesta vegada de més de 2.000 places en tots els cossos docents.

En 2013, va pertocar el torn a les plantilles de primària. La Conselleria tornava a imposar una ordre de plantilles en la qual suprimia l'especialitat de francès i establia una redistribució de la plantilla a la baixa, amb l'eliminació de més de 400 llocs de treball.

2

L'arranjament escolar en infantil i primària

Les modificacions de les ràtios i en les plantilles,

combinades amb la imposició del districte únic per la Conselleria, es van fer sentir amb força en l'arranjament escolar, document que preveu les unitats necessàries per al curs següent i, per tant, el professorat necessari.

La proposta d'arranjament de la Conselleria per al curs 2013/14 atacava de manera brutal les escoles rurals, fet que va motivar una campanya de STEPV, juntament amb la Unió de Llauredors, de denúncia d'aquesta retallada i de mobilització d'aquestes escoles. La campanya va tindre efecte i es van recuperar moltes unitats que en un principi la Conselleria volia suprimir.

Per al curs 2014/15, l'arranjament s'acarnissava amb l'etapa d'infantil, i suprimia més de 180 unitats. La Conselleria anunciava, a més, que no autoritzaria moltes unitats i línies en valencià. Tot plegat, va generar una mobilització important de moltes escoles en rebuig d'aquestes retallades. Així, van aparèixer noves plataformes locals, com ara les plataformes Tots Som Cremona, d'Alaquàs, o Prou, d'Ontinyent. També les escoles de Castelló han protagonitzat i continuen fent-ho, moltes accions de protesta. Fruit d'aquesta proposta d'arranjament s'han suprimit algunes escoles completament, pel simple fet d'estar en barracons, com el Josep Camarena, de Gandia, o el Ciutat d'Oviedo, de Torreveija. En totes aquestes lluites ha estat present STEPV, treballant colze a colze amb la comunitat educativa d'aquests centres.

3

La retallada de les condicions laborals

L'any 2012 va ser un any negre per a les condicions laborals del

professorat i, en general, del funcionari. Si l'estat ens castigava amb els decrets de Wert, la Generalitat doblava el castic amb el decret Vela: la disminució retributiva i l'empitjorament de les condicions laborals més grans que ha patit mai el professorat i que se sumava a la reducció i congelació salarial imposada en 2010 pel govern de Zapatero.

Aquesta situació va esgotar la paciència del professorat i del conjunt de treballadors i treballadores de l'àmbit públic, que va seguir massivament les mobilitzacions unitàries convocades pels sindicats de la funció pública sota el lema "Depuració de responsabilitats en el Consell. No a les retallades en els serveis públics".

Durant els primers mesos de 2012 van tindre lloc al País Valencià les mobilitzacions més massives dels últims anys. En educació, aquestes accions van culminar amb una vaga educativa d'uns quants dies al maig. La pressió va fer que el govern valencià intentara suavitzar el decret Vela amb una proposta que va ser rebutjada, també al maig, per la immensa majoria del funcionari en un referèndum convocat pels sindicats.

Per desgràcia, aquesta unitat d'acció es va trencar el 23 d'octubre de 2013, la vespra d'una nova vaga educativa, quan la resta de sindicats de la Mesa General de la Funció Pública van signar un acord que prorrogava el decret Vela. De l'exigència de depuracions de responsabilitats, es va passar a la pau social fins a 2015 (eleccions autonòmiques) a canvi de suavitzar el decret Vela, en un acord molt similar al que s'havia rebutjat el maig de 2012. Però aquesta vegada, no es va fer cap consulta a ningú. STEPV i la Intersindical Valenciana, com sempre, sí que van convocar les assemblees pertinents per sotmetre a la consideració del professorat la signatura o no de l'acord. El resultat va ser un no rotund a la signatura. Uns quants mesos abans, els mateixos sindicats signaven un acord per incrementar el nombre d'alliberats sindicals, un acord que STEPV-Intersindical Valenciana tampoc no va subscriure.

4

La imposició de la LOMQE

Paral·lelament a la política de retallades, el govern espanyol tramitava la llei

Wert o LOMQE. Una llei que, des del primer esborrany conegut, va generar el rebuig més absolut de la majoria d'organitzacions de la comunitat educativa: per adoctrinadora, segregadora, autoritària, espanyolitzadora, privatitzadora i mercantilitzadora.

Des d'aquell primer esborrany, s'han convocat nombroses mobilitzacions contra la llei. Al País Valencià, encapçalava aquestes protestes la Plataforma en Defensa de l'Ensenyament Públic, que va convocar dues vagues educatives en 2013, el 9 de maig i el 24 d'octubre. STEPV ha convocat desenes d'actes en centres educatius per explicar la llei al conjunt de la comunitat educativa i animar a la mobilització per aturar-la. També ha convocat jornades formatives per explicar la llei i els motius per a oposar-s'hi en diverses ocasions.

Mesos abans de l'aplicació de la LOMQE, el gener de 2014, STEPV feia públic un document amb 41 mesures per a esquivar l'aplicació de la llei. Aquest document es va presentar a la pràctica totalitat d'entitats de la comunitat educativa i partits polítics i ha tingut molt bona acollida a escala estatal. Un document que ha servit de base per a altres propostes similars en altres llocs de l'estat.

L'aplicació de la LOMQE a primària ha sigut precipitada, sense temps perquè el professorat i els centres es preparen i amb l'afegit d'una nova ocurrència de la Conselleria d'Educació d'avançar el curs al 3 de setembre, circumstància que ha dificultat encara més l'inici de curs. Un començament de curs marcat per la calor, que ha fet impossible la impartició de classes en les aules. Per això, STEPV va mamprendre una campanya per animar el professorat a impartir les classes fora de les aules, en espais que tingueren millors condicions, i va sol·licitar a la Conselleria la suspensió de les classes fins que es normalitzara la situació. L'administració, com que no volia reconèixer l'error d'avançar el curs, es va estimar més posar en risc la salut de l'alumnat i del professorat i no va moure un dit.

L'aplicació de la FP bàsica també ha sigut problemàtica. La Conselleria va prometre que tots els PQPI serien substituïts pels corresponents títols de FP bàsica, i no ha sigut així. Al final del curs passat, no es van autoritzar en molts centres les corresponents substitucions de títols. Ràpidament, STEPV va convocar concentracions de rebuig davant la seu de la Conselleria i va fer el seguiment dels cicles que no s'havien autoritzat. Gràcies a aquesta ràpida mobilització, Educació va acabar autoritzant la FP bàsica en molts d'aquests centres.

Tancada de la comunitat educativa en l'IES El Cid de València, el 24 de gener de 2012, en protesta per les retallades en educació.

Jornada sobre la formació de persones adultes el dia 4 de novembre de 2011 a Alacant.

Presentació del document de STEPV per la inaplicació de la LOMQE, amb la Permanent de Directors de Primària, el gener del 2014.

5

La lluita del i pel professorat interí

El juny de 2012, fruit de les polítiques de retallades de personal i del decret Vela, STEPV i AFID (Associació de Funcionaris Interins Docents) decideixen crear la Coordinadora de Professorat Interí (CPI). Un espai perquè el col·lectiu s'agrupara, independentment de la seua afiliació sindical, per discutir les seues problemàtiques i consensuar propostes i accions per millorar la seua situació. La primera mesura que es va acordar va ser la convocatòria d'una acampada de professorat interí al juliol, coincidint amb les adjudicacions telemàtiques, a la porta de la Conselleria d'Educació a València. L'acampada no es va poder fer dins del recinte i es va traslladar davant de la seu de la Direcció Territorial d'Educació, en el carrer Gregorio Gea. Durant cinc dies l'acampada va servir per a visibilitzar la problemàtica del professorat interí, col·lectiu que ha engrossit les llistes de l'atur per les brutals retallades de plantilles, també per a solidaritzar-se amb altres lluites d'altres col·lectius que s'estaven produint en el mateix moment (EMT València o l'hospital La Fe a Campanar, per exemple).

L'acampada va servir, també, per a consolidar i estrényer vincles d'un grup de gent d'arreu del País Valencià, compromesa amb l'educació pública i disposada a treballar per les condicions laborals del professorat interí. Això explica l'èxit de la mobilització en 2013, arran de la proposta d'un nou acord de professorat interí.

Efectivament, un mes després de modificar les plantilles de primària, el febrer de 2013, la Conselleria no té cap altra ocurrència que proposar la modificació de la composició de les borses de professorat interí, que era de consens i havia funcionat durant dècades, introduint el criteri de la nota d'oposició com a requisit per a mantindre's en borsa per a una part important del col·lectiu. En la pràctica, això significa la rebaremació d'aquest col·lectiu afectat cada vegada que es convoquen oposicions i, per tant, la pèrdua de possibilitats d'accedir a vacants després d'anys treballant com a interins.

Aquesta proposta va provocar una mobilització del col·lectiu, que va convocar sis dies de vaga al març i nombroses accions de rebuig. Per desgràcia, només STEPV va donar suport i cobertura legal als sis dies de vaga, tot i les demandes d'adhesió a la resta de sindicats. El desenllaç ja és conegut: tots els sindicats, fora de STEPV, van signar l'acord sense tindre en compte l'opinió del professorat afectat que es va pronunciar en contra d'aquesta signatura.

Les conseqüències de l'acord ja s'han deixat veure en el cos de mestres, després de les oposicions de 2013, que van provocar la rebaremació de 1.400 docents i, per tant, la impossibilitat d'obtenir vacants en les adjudicacions del juliol.

Queda per rebaremar la resta de cossos docents en les oposicions de 2015. En cada una de les especialitats que es convoquen, una part important del col·lectiu d'interins d'aquestes borses hi passarà al final, independentment dels anys que faça que hi presta serveis.

STEPV té el compromís amb aquest col·lectiu de lluitar fins al final per evitar la rebaremació de les borses i que cap interí es veja perjudicat per l'acord. La solució que proposa el sindicat és derogar l'acord, recuperar el lloc en la borsa, posar fi a la reducció de plantilles, ràtios i càrrega lectiva per garantir un lloc als docents interins, hagen sigut rebaremat o no.

Manifestació del professorat interí a Alacant al març de 2013

6

La privatització de l'ensenyament: els CIS

La Conselleria ha apostat clarament per la concertació de l'ensenyament. La proposta de cedir sòl públic a la concertada ve de l'època del conseller Font de Mora. La consellera Catalá l'ha posada en marxa cedint els primers terrenys en diverses localitats.

Justament el mateix dia que el DOCV publicava l'arranjament definitiu del curs escolar 2014/15, la Generalitat anunciava la cessió de sòl públic als ajuntaments d'Elx i de Calp per a la construcció de sengles centres privats, sota l'eufemisme de centres d'iniciativa social. D'aquesta manera, la Generalitat valenciana aprofundeix la seua política d'extracció de recursos públics per a l'aprofitament i el gaudi d'empreses privades. Mentre elimina unitats d'infantil en les escoles públiques, el govern valencià fomenta la proliferació d'institucions escolars privades que competeixen amb l'escola pública. Sembla una contradicció eliminar places escolars públiques, amb l'excusa del descens de la natalitat, alhora que es creen places privades, a les quals no sembla que els afecten els moviments de la població. La baixada de la natalitat és només una excusa, un argument fals, per a disminuir recursos en la pública i desviar-los a la privada.

Està previst que també se cedisca sòl públic en moltes altres localitats. Cal posar fre a aquestes iniciatives, que només busquen convertir la xarxa pública en subsidiària de la privada i no a l'inrevés, com hauria de ser.

La Plataforma per l'Ensenyament Públic del Baix Vinalopó, amb un paper destacat de STEPV, està treballant per impedir aquesta cessió de sòl públic a Elx amb diverses accions i mobilitzacions. Igualment, la Plataforma de Torrent, una altra de les ciutats on està previst que s'implanten CIS, ha treballat de valent per frenar-ho.

7

La lluita pel valencià

Un altre eix important del treball sindical desplegat per STEPV durant aquests

darrers anys ha sigut la lluita pel valencià en l'ensenyament. En 2011 el sindicat publicava un informe sobre la situació de les línies en valencià en què denunciava els entrebancs que estava posant l'administració per a autoritzar noves línies i criticava, altra volta, la triple fragmentació del sistema educatiu pel que fa als programes lingüístics: per territoris, per etapes educatives i per xarxes (concertada, privada, pública). La situació, lluny de millorar, ha empitjorat. El decret de plurilingüisme imposat per la Conselleria d'Educació en 2012 no té cap fonament pedagògic i busca marginar el valencià, en lloc de convertir-lo en la llengua central del plurilingüisme. A més, ha creat molta ansietat entre el professorat per a obtenir la capaciació en llengües estrangeres a corre-cuita i en pèssimes condicions de formació.

La implantació de la LOMQE també ha atacat l'ensenyament en valencià. Sota l'argument que la LOMQE blinda el dret dels pares a triar l'ensenyament en castellà, la Conselleria ha denegat moltes unitats en valencià perquè diu que alguns pares volen ensenyament en castellà. El cas més paradigmàtic i absurd és el del CEIP Pare Català de Benimaclet, a València, on la Conselleria va denegar una línia en valencià amb el curs començat perquè quatre famílies volien ensenyament en castellà. Després se'n va desdir i va autoritzar una nova línia, en castellà, per a aquestes famílies. Finalment, només hi ha un alumne matriculat i la Conselleria ha desviat la matrícula del col·legi municipal al Pare Català per omplir aquesta unitat. Absurd i indignant.

Moltes han sigut les accions realitzades per STEPV en defensa del valencià en l'ensenyament, una reivindicació que no ha faltat mai en les grans mobilitzacions d'aquests anys. També ha treballat amb la resta de territoris de parla catalana per coordinar accions que milloren la situació de la nostra llengua en l'ensenyament a través de plataformes sindicals o de xarxes com Enllaçats per la Llengua.

El Secretariat nacional de STEPV es manifesta en Gandia davant el president Fabra, la Consellera d'Educació i l'alcalde de Gandia.

8

Els serveis psicopedagògics escolars saturats

Al llarg d'aquests quatre anys, els SPE han vist com s'augmentava la càrrega de treball, perquè han d'atendre cada volta més alumnat, tant de la xarxa pública com de la xarxa concertada. A més, les places dels SPE continuen sense ser catalogades com a itinerants, cosa que ha comportat en alguns casos problemes organitzatius. STEPV, en les meses de negociació, ha reiterat aquesta doble problemàtica i ha demanat que l'administració la solucione.

Per si amb això no n'hi haguera hagut prou, aquest període ha estat marcat per la promesa del programa electoral del PP d'eliminar els SPE. Aquesta amenaça ha sigut un motiu afegit que ha utilitzat l'administració per no donar estabilitat a la plantilla: a pesar de les reiterades demandes del sindicat, la Conselleria s'ha negat a catalogar totes les places, que són ocupades per comissions de servei i adjudicacions provisionals.

El Sindicat continuarà treballant perquè els SPE estiguen suficientment dotats de tot el personal necessari (d'orientació educativa, d'audició i llenguatge...) i perquè la xarxa de centres s'amplie per poder atendre tot l'alumnat que ho necessite amb les condicions òptimes.

STEPV AMB LES LLUITES SOCIALS

El Sindicat s'ha implicat en totes les lluites socials que han tingut lloc arreu del nostre territori. Aquesta és una de les nostres senyes d'identitat: el nostre compromís amb el País, la seua gent, la classe treballadora i el territori. Per això, tant com a STEPV com també a través de la Intersindical Valenciana, hem impulsat les accions del moviment feminista, ecologista, juvenil, de les persones pensionistes, de suport a la dependència i la discapacitat, en els àmbits culturals o socials de les nostres ciutats i pobles, de defensa de la llengua i dels nostres drets nacionals... La participació del Sindicat en les accions dels moviments socials ha sigut un exemple de treball cooperatiu i de respecte a les entitats i plataformes socials. Hem treballat per la confluència i el treball unitari en tots els àmbits com un mitjà per a avançar cap a una societat lliure i igualitària.

Cartell del Primer de Maig de 2013. Intersindical Valenciana va ser la primera organització que llançà la consigna "Podem".

El Sindicat, com a Intersindical Valenciana, ha participat en totes les lluites, com la convocatòria de vaga del 29 de març de 2012.

9

Els ensenyaments d'adults, en el punt de mira

En 2012, una filtració d'un esborrany d'una nova llei de formació de persones adultes feia saltar les alarmes en els centres de FPA. La nova llei pràcticament desmantellava les FPA i potenciava l'ensenyament a distància. La Mesa dels Agents Socials per la FPA, en què STEPV participa, es reunia per analitzar la llei i acordar accions per contrarestar aquesta proposta que, finalment, no ha prosperat.

El Sindicat ha reivindicat, any rere any, el desplegament ple de la llei de 1995, una de les lleis més avançades de formació d'adults de l'estat, però que no ha sigut desenvolupada al complet per la falta de compromís i d'inversió pel govern valencià. Al contrari, la Conselleria d'Educació ha retallat de manera greu les partides pressupostàries destinades a aquesta etapa educativa tan important. Altres problemes que pateix aquest sector són les plantilles, l'estat en què es troben molts centres, els problemes per a les certificacions de FP, falta de ROF específic, etc., que l'administració no vol atendre, tot i les demandes sindicals.

A més, la nova llei de les administracions locals posa en perill la continuïtat dels centres de FPA, ja que la gran majoria estan ubicats en instal·lacions municipals i, per tant, la Conselleria es desentén del seu manteniment.

Cal tindre en compte que, en la situació en què vivim, són moltes les persones que necessiten la formació que els centres de FPA ofereixen, ja que el mercat laboral està en situació crítica. La funció social d'aquests centres és indiscutible, raó per la qual l'administració no els pot deixar de banda.

10

Les EOI, perjudicades per la falta de planificació de la Conselleria

Un efecte col·lateral del decret de plurilingüisme ha afectat les escoles oficials d'idiomes. La demanda de formació en llengües, especialment en anglés, derivat de l'aplicació del plurilingüisme sense cap planificació prèvia, ha fet incrementar exponencialment la càrrega de treball del professorat d'aquestes escoles, encarregat d'atendre aquesta formació per al professorat de la resta d'etapes educatives. Sense condicions, sense planificació ni mapa escolar, sense cap compensació per l'increment de càrrega lectiva, les EOI han pagat la penosa política lingüística de la Conselleria d'Educació en matèria de plurilingüisme. A més, cada curs l'administració ens sorprèn amb la creació d'aularis, sempre amb retard i amb la matrícula ja iniciada, i sense cap estudi sistemàtic que justifique la localitat exacta on s'ubiquen.

STEPV ha treballat junt amb les EOI per millorar la situació del professorat, tant en les meses de negociació com en el carrer, convocant diverses accions de protesta o donant-los suport per fer conèixer aquesta problemàtica.

Tot això se suma a les carències que arrossegueu les EOI, com la falta de suficient oferta per a atendre tota la demanda, instal·lacions no adients per l'ensenyament d'idiomes en molts casos, etc. Tampoc s'han salvat de la retallada de professorat que ha afectat totes les etapes educatives aquests darrers quatre anys, sobretot en llengües minoritàries, encara que la pressió sindical i social han fet augmentar les places i els llocs de treball dels idiomes més demanats.

Ocupació de la seu de la Conselleria d'Hisenda a València, el 6 de novembre de 2014, per membres de STEPV i d'Intersindical Valenciana.

STEPV, en la reunió de les mareas per l'Educació, a Madrid, el febrer del 2014.

Manifestació a Ontinyent pel manteniment d'unitats el març de 2014.

11

Els ensenyaments artístics, pendents de moltes millores

Els conservatoris de música i dansa, els ensenyaments de disseny i ceràmica i els d'art dramàtic requereixen un desenvolupament normatiu específic que atenga les seues particularitats: ROF, plantilles, instruccions d'inici de curs, etc.

Aquests centres es regeixen bàsicament per la normativa de secundària en molts aspectes, que no en recullen les especificitats.

La Conselleria no està responnent a aquestes peticions, i ha abandonat a la seua sort aquestes etapes educatives.

En l'àmbit dels ensenyaments artístics superiors, la qüestió s'agreuja encara més, ja que l'estructuració dels estudis s'insereix en els ensenyaments superiors; és a dir, universitaris, però el professorat i els centres es regeixen per la normativa que regula els ensenyaments de secundària.

La situació de les plantilles en aquests ensenyaments és molt precària, donat el volum de professorat interí que no té els mateixos drets que el funcionariat de carrera.

Un exemple n'és l'aplicació del nou decret d'especialitats en els ensenyaments superiors de música i dansa que ha comportat la desaparició d'especialitats i la creació de noves i, per tant, la desaparició de borses de treball i la creació de noves. En aquest procés s'han produït molts problemes en algunes borses de treball. STEPV està treballant juntament amb el professorat afectat per mirar de minimitzar els problemes creats i evitar l'acomiadament de professorat interí.

També és preocupant la situació de les plantilles en els conservatoris superiors, que corresponen al cos de catedràtics, però estan ocupades en molts casos per funcionaris de carrera del cos de professors en comissió de serveis. Aquesta situació anòmala s'ha de resoldre oferint places en un procés de promoció interna que no afecte el professorat interí.

L'Institut Superior d'Ensenyaments Artístics (ISEA), organisme creat per potenciar els ensenyaments artístics superiors, no acaba de desplegar-se per la falta de pressupost, ja que també ha sigut víctima de les retallades aquests darrers anys.

LA RESPOSTA, DES DE LA BASE

La magnitud dels atacs per part dels governs valencià i espanyol al sistema educatiu –i en general a la incipient societat del benestar– amb l'excusa de la crisi, ha generat una resposta contundent de la comunitat educativa i de la societat en general.

Tots i totes recordem el moviment de resposta a les retallades en 2012 i la forta repressió que va patir a València el moviment estudiantil al febrer, encapçalat per un grupat d'alumnes de l'IES Lluís Vives i que va donar lloc a l'anomenada Primavera Valenciana.

La irrupció de nous moviments de base com el 15-M, les marees verdes d'Educació i d'altres àmbits, la creació de Totes Juntes o les marxes de la Dignitat del 22-M, entre altres, delaten la voluntat d'una part important de la ciutadania de canviar aquesta societat i de participar directament i democràticament d'aquest canvi.

Un model de participació directa que propugna STEPV des dels seus inicis, també en l'àmbit educatiu.

Per això, STEPV i Intersindical Valenciana prenen part en tots aquests moviments de base. Per això, hem apostat, en l'àmbit educatiu, per donar suport incondicionalment a noves plataformes i participar-hi, com ara Tots Som Cremona a Alaquàs o Prou a Ontinyent, i les escoles de Castelló en lluita. Per això, també hem impulsat les trobades de Plataformes Comarcals, d'on va nàixer l'acampada per l'escola pública que va tancar el curs 2013/14 en els jardins de la mateixa Conselleria d'Educació. I per això donem suport a les marees per l'Educació Pública, d'àmbit estatal, i a les propostes de mobilització que han llançat per al present curs en què s'aplica la LOMQE.

Aquestes plataformes naixen des dels mateixos centres educatius com a resposta a les agressions que estan patint. Són plataformes assembleàries, horitzontals, des de la base, en què cap tota la comunitat educativa. STEPV entén que aquest model de participació és el que garantirà una resposta contundent i amplia a les polítiques de retallades dels governs valencià i espanyol, i facilitarà una resistència real a l'aplicació de la llei en els nostres centres educatius. Amb la implicació de la gent, de la comunitat educativa, en la presa de decisions, en el debat, en les propostes, en l'organització de les

accions, poble a poble i centre a centre, és com serà possible el canvi cap al model d'escola que volem.

Això també explica perquè STEPV va crear, juntament amb AFID (Associació de Funcionaris Interins Docents), la Coordinadora de Professorat Interí (CPI) en juny de 2012. La idea era crear una estructura que reunira el professorat més castigat per les polítiques de retallades que els permetera organitzar la resposta i una xarxa de solidaritat entre el professorat d'aquest col·lectiu, independentment del sindicat al qual estigueren, o no, afiliats.

Tots aquests moviments de resposta i d'autoorganització, han aconseguit, d'una manera o d'una altra, posar contra les cordes a l'administració. La Primavera Valenciana va aconseguir tallar una escalada policial repressiva que podria haver sigut molt pitjor del que és en l'actualitat. Les plataformes educatives sorgides aquest curs (Cremona, Prou, Castelló, etc.) han sigut l'exemple a seguir del moviment de resistència a les polítiques educatives dels governs valencià i espanyol i han aconseguit establir uns vincles de ferro entre la comunitat educativa de cada un d'aquests centres i entre les plataformes que han començat a treballar juntes en la Trobada de Plataformes Comarcals. També han aconseguit situar el debat educatiu en l'actualitat mediàtica al País Valencià amb les diferents accions que han dut a terme al llarg del curs passat.

La lluita de la Coordinadora de Professorat Interí des de 2012 ha sigut capaç d'aglutinar el professorat interí i visibilitzar la problemàtica d'aquest col·lectiu, que pateix més que cap altre les retallades en educació amb l'amortització dels seus llocs de treball. L'acampada reivindicativa que va convocar la CPI, amb el suport de STEPV, per al juliol de 2012 ha sigut la inspiració per a la nova acampada que va convocar la Trobada de Plataformes Comarcals el juliol de 2014. Les lluites i les experiències es retroalimenten i s'expandeixen.

STEPV-Iv continuarà potenciant aquests models organitzatius i la mobilització sostinguda en el temps, per aconseguir un canvi real en les polítiques educatives dels governs valencià i espanyol, independentment del partit o partits que governen.

12

La salut laboral del professorat també s'ha vist agredida

En 2012 el govern espanyol publicava un real decret llei que castigava el professorat que queia malalt. Es castigaven els dies de malaltia amb descomptes que anaven des de la meitat del salari fins al 25%, depenent dels dies de baixa.

El 23 d'octubre de 2013, l'acord signat per tots els sindicats –excepte STEPV- Intersindical Valenciana– amb el govern valencià, que prorrogava l'aplicació del decret Vela, incloïa una clàusula sobre els dies d'absència que no comportaren una baixa. En concret, es permetia que el professorat faltara a classe quatre dies per any per indisposició o accident que no motivara una baixa –tres dels quals poden ser consecutius–. Això és una limitació més al professorat, que fins ara no tenia cap limitació de dies per any per a no treballar en cas d'indisposició o accident, si no superava els tres dies seguits. Aquest retrocés dels drets del professorat els hem d'agrair, novament, a la resta de sindicats.

La salut laboral no és una preocupació per a l'administració, però sí que ho és per a STEPV. A hores d'ara, hem presentat denúncia davant de la Inspecció de Treball pels successius incompliments en matèria de salut laboral per part de l'administració. La Conselleria està obligada per llei a posar en marxa els compromisos adquirits en Mesa de Negociació, i per la normativa de compliment obligatori, com ara els plans d'autoprotecció escolar, la vigilància individualitzada de la salut, el desenvolupament de la figura del coordinador de riscos laborals en cada centre, la regulació de l'adaptació i el canvi del lloc de treball per motius físics o psicosocials, o el protocol contra l'assetjament laboral.

Inici del curs al col·legi Ciutat de Cremona d'Alaquàs, el 3 de setembre de 2014.

Professorat del CEIP El Pinar, del Grau de Castelló, contra l'arranjament, el gener de 2014.

ACORDS I DESACORDS

Les expectatives de canvi de partit de govern al País Valencià són més palpables que mai. També en l'àmbit estatal. En aquest context i a pocs mesos de les eleccions municipals i autonòmiques, **tots els sindicats de la funció pública, excepte STEPV i Intersindical Valenciana, han signat autèntics balons d'oxigen per al govern valencià** en forma d'acords, que ni tan sols recuperen les condicions laborals que ens havien robat o són clarament perjudicials per als treballadors i treballadores de l'ensenyament i de la funció pública. Per ordre cronològic, comentem els acords a què en referim.

DESEMBRE 2012 ACORD D'AUGMENT DE PERMANENTS SINDICALS

Després d'un any d'intenses i massives mobilitzacions del conjunt de la funció pública contra el decret Vela, tots els sindicats llevat de STEPV-Intersindical Valenciana, signen un acord pel qual incrementen el nombre de permanents sindicals en 55 nous alliberats. No es pot signar una acord d'aquestes característiques, que només beneficia les organitzacions signants, si no hi ha alhora un benefici al conjunt dels treballadors i treballadores que representen aquests sindicats. Es va retirar el decret Vela? Es va recuperar la paga extra del desembre? Es van reduir les ràtios o la càrre-

ga lectiva del professorat? No! Per tant, és immoral signar un acord que incrementa el nombre d'alliberats. Hi ha alguna relació entre aquest acord i que en 2013 s'acabaren les mobilitzacions unitàries i se signaren molts altres acords?

ABRIL 2013 ACORD PROFESSORAT INTERÍ

Si l'acord anterior va laminar la unitat sindical, l'acord de professorat interí la va rematar. Mai abans s'havia signat un acord que enviava a l'atur milers de docents. Ni mai abans els sindicats signants havien oferit tan poca resistència a una proposta que, d'entrada, rebutjaven plenament. Només STEPV va convocar les sis jornades de vaga que va demanar el

professorat interí en les assemblees massives d'Alacant i València en rebuig de la proposta d'acord. I va ser l'únic sindicat que va atendre les peticions de no signar del col·lectiu.

OCTUBRE 2013 PRÒRROGA DECRET VELA

El març de 2012, la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques va fer una oferta als sindicats que suavitzava el decret Vela. Una proposta que va ser rebutjada en referèndum al maig per la immensa majoria dels treballadors i treballadores de la funció pública.

Com és que, al cap d'un any i mig, se signa un acord amb un contingut molt similar, que prorroga durant dos anys més el decret Vela i es pac-

ta la pau social just fins a les eleccions municipals i autonòmiques de 2015, sense consultar ningú com el maig de 2012? Que cadascú n'extraiga les conclusions que crega.

ABRIL 2014 SEXENNIS

Enmig de les vacances de Pasqua, la Conselleria ens sorprèn amb una nota de premsa en què els sindicats que formen part de la Comissió de Seguiment de l'Acord de Sexennis de 1993 –que no s'havia reunit d'ençà de llavors– han arribat a un acord sobre el nou model de sexennis i de les activitats de formació que computaran.

Tot d'amagat del professorat i d'amagat també de STEPV, que no va signar l'acord de sexennis de 1993. Ni tan sols van publicar el text de l'acord. Va ser STEPV el sindicat que el va haver de publicar en tornar de les vacances i sol·licitar-lo en la primera reunió de la Mesa de Negociació. L'acord simplement deia que es negociaria un decret i una ordre de sexennis en la Mesa Sectorial i s'hi adjuntaven els textos normatius acordats.

El decret s'oblidava del dret del professorat interí a cobrar els sexennis, malgrat el degoteig de sentències guanyades per STEPV des de feia mesos. L'ordre castigava el professorat que tenia activitats extraescolars, però no suficients cursos de formació, per a aconseguir

els 100 crèdits dels sexennis. Com que els textos ja estaven acordats prèviament, no es va voler modificar ni el decret ni l'ordre en el sentit que demanava STEPV en les mesos de negociació, per més que algun dels sindicats signants ens va donar suport trencant l'acord que ja tenien signat. Esperpèntic i ridícul.

JUNY 2014 ABONAMENT 44 DIES PAGA EXTRA

L'últim acord que dóna una bombona d'oxigen ben plena al govern del PP és l'acord sobre l'abonament dels 44 dies de la paga extra. Recordeu que tots els sindicats hem guanyat sentències que obliguen l'administració a retornar-nos aquests diners robats. Doncs bé, el 9 de juny la resta de sindicats, de bell nou, signen un acord per ajornar fins a 2015 la recuperació d'aquests diners que els tribunals estan obligant a abonar als qui van guanyar les sentències, que els van cobrar al juliol.

L'única garantia que tenim per a cobrar els 44 dies, i més ara que s'han anunciat noves mesures de retallades, és presentar recursos i guanyar les sentències. L'únic acord possible amb l'administració era el pagament immediat d'aquests 44 dies, però també de la resta de la paga extra de 2012, reivindicació a què han renunciat els sindicats signants.

ÉS STEPV EL SINDICAT DEL NO?

És bastant usual que l'administració i la resta dels sindicats ens acusen de ser el "sindicat del no". Això no és cert, com demostren els vint acords signats amb els diferents governs del PP des de 1995, com es pot veure en la relació següent. Solament no hem signat set acords, dels quals quatre són els que acabem de comentar –el de sexennis no l'inclouem en la relació perquè es va signar en una comissió de la qual STEPV no forma part.

ACORDS SIGNATS PER STEPV EN EL PERÍODE 1995-2014

- 1 Acord de plantilles d'infantil i primària (1996). Encara que es va signar el 1996, cal recordar que ha suposat un augment de la plantilla dels centres d'infantil i primària
- 2 Acord de recol·locació del professorat afectat per la reconversió del sector privat (1996).
- 3 Acord d'equiparació salarial (1999). Augment de més de 111 € mensuals en el complement específic. La seua revisió va suposar 25 € mensuals més.
- 4 Acord de plantilles de secundària (1999). Augment de la plantilla dels IES i garanties laborals per al professorat de secundària. El procés d'adscripció que també vam acordar en va tancar el desplegament.
- 5 Acord de plantilles de formació professional. (2001), amb un increment de plantilles dels cicles formatius.
- 6 Acord de plantilles de secundària i d'equiparació salarial del professorat (febrer 2003).
- 7 Plantilles dels centres de formació de persones adultes (2004).
- 8 Acord de condicions laborals per al personal de l'ensenyament privat concertat (2004). S'acorden diverses millores per al personal dels centres privats concertats.
- 9 Protocol de negociació (febrer de 2005). El document signat arreglava un compromís de l'Administració educativa per millorar el servei públic, les condicions laborals del professorat i per ordenar la negociació. Els resultats finals, fins ara, no poden ser qualificats de positius, ja que queden per complir molts assumptes.
- 10 Acord d'adaptació de llocs de treball, servei de prevenció i delegats de prevenció als centres (2005). Es pacten diverses mesures per a l'aplicació de la llei de riscos laborals al sector docent.
- 11 Acord de plantilles d'infantil (novembre 2005). Creació de 526 llocs de treball. S'aplicà en dos anys: setembre 2006 i setembre 2007.
- 12 Acord sobre el procés d'adscripció i concurs per als mestres que ocupen un lloc de treball en els centres de formació de persones adultes (novembre 2005).
- 13 Acord sobre les plantilles de formació professional (2006).
- 14 Acords sobre salut laboral (juliol 2006). S'acorda la posada en funcionament dels serveis de prevenció, la seua provisió, l'elaboració dels plans de prevenció, l'adaptació dels llocs de treball, la creació de la figura de la delegada o delegat de prevenció o l'adaptació dels llocs de treball.
- 15 Acord per la distribució del 0,7% de la massa salarial entre el professorat valencià (2006).
- 16 Acord sobre el decret d'adaptacions dels llocs de treball i l'ordre del coordinador/a de centre en matèria de salut laboral (2008).
- 17 Addenda al document sobre la implantació de la reforma educativa en l'ensenyament privat concertat (2008). Suposa el compromís de la Conselleria d'Educació per a establir un calendari de negociació.
- 18 Acord sobre acumulació d'hores de lactància en l'ensenyament privat concertat (maig 2008).
- 19 Acord entre l'administració i les organitzacions sindicals que fixa les noves retribucions dels càrrecs directius i de catalogació dels centres segons alumnat i no segons unitats (2008).
- 20 Acord sobre el sistema de provisió de llocs de treball en règim d'interinitat (novembre de 2010).

Diguem no

Avega des, en la vida cal saber dir que no. Dir que no a pactar amb un govern que retalla, sense miraments, en sous i condicions laborals, però també en els estàndars bàsics que ha de reunir una escola pública digna: beques de menjadors i llibres, transport escolar, ràtio d'alumnes per aula. Que tanca línies que certifiquen la mort d'escoles i línies en valencià. Que, mentrestant, compromet sòl i diners públics amb empreses privades, sovint en els mateixos llocs on tanca unitats públiques. Que autoritza nous concerts educatius sense pausa mentre precaritzava les condicions laborals dels treballadors i treballadores. Que subvenciona els bancs i que desnona les escoles.

I cal dir no també a un tipus de sindicalisme que fa del possibilisme, del pacte a qualsevol preu, la seua raó de ser, mentre fa més fondo el solc del descrèdit social del sindicalisme. A canvi de què? Negociar és cedir per guanyar alguna cosa. Alguns pactes són, hui en dia, la redacció dels termes de la retirada.

Cal dir que no volem aquesta política educativa, i que no la volem encara que només ens retallen un poquet menys. Que han de canviar el full de ruta i que mentre no ho facen, ens tindran sempre enfront recordant-los que és possible una altra manera de fer les coses, que és possible la solidaritat enfront de la depredació social i la misèria sindical. Per això, diguem no, per dignitat.

Els valors de STEPV

Tauler d'informació sindical en un centre educatiu.

Atenció a l'afiliació i al professorat

En les circumstàncies de crisi, privatització i desregulació laboral, bona part de l'activitat sindical s'ha orientat cap a la lluita en el carrer amb les mobilitzacions que ha promogut el sindicat, junt amb els centres i les comunitats educatives. Això ha anat en paral·lel a les activitats i els serveis sindicals d'ajuda i orientació al professorat en totes les situacions de la seua vida laboral en què ho ha necessitat.

Al llarg de cada curs, el Sindicat elabora guies i documentació, a més de celebrar assemblees informatives, sobre el concurs de trasllats, les adjudicacions, la regulació

Assemblea informativa en la seu de STEPV.

dels sexennis, les supressions i els desplaçaments, l'arranjament escolar...

A més, els darrers quatre anys el Sindicat ha renovat la web, que sempre ha sigut líder en informació sobre l'ensenyament al País Valencià, per actualitzar el seu

Temps de debat en l'escola sindical de Benidorm, l'abril de 2014.

Festa de la Plataforma de l'Ensenyament Públic a la Malva-rosa (València), el 17 de juny de 2010.

servei d'informació a l'afiliació i a tot el professorat. Així mateix, ha ampliat i modernitzat l'Espai de l'Afiliació, amb nous continguts i espais per al debat i l'intercanvi.

El Sindicat ofereix també en les seues atencions personal i telefònica a tot el professorat que necessita assessorament sobre qualsevol situació laboral, així com assistència jurídica mitjançant els serveis jurídics.

Un sindicalisme assembleari i participatiu

STEPV és un sindicat assembleari i participatiu, en què les decisions les pren el professorat a través de les assemblees. En STEPV entenem el sindicalisme com un acte d'autoorganització i apoderament dels treballadors i treballadores sobre el nostre destí. Ningú ha de poder decidir sobre les coses que ens afecten sense tindre en compte la nostra opinió.

Per això, en STEPV tot el professorat està convidat a participar en el procés de presa de decisions, per mitjà dels nuclis sindicals dels centres o les assemblees comarcals, però també a través dels òrgans sindicals: els secretariats intercomarcals, el secretariat nacional o el consell nacional tenen vies perquè s'hi senta la veu de cada professora i de cada professor.

Un sindicat digne dels treballadors i treballadores

STEPV no està subjecte a cap disciplina vertical o de partit, ni depèn gens ni miqueta de cap govern o institució. Per això, a hores d'ara, en què s'ataca la dignitat del professorat i de l'escola pública, som el sindicat incòmode no solament per als governs, sinó també per a altres forces sindicals que han de mantindre determinats equilibris; prou sovint, a costa de traïr principis que asseguren defendre. Per això, a voltes es presenten davant de les treballadores i treballadors com una coalició sindical que escenifica el possibilisme i el pactisme amb la classe en el poder.

Al llarg de 2014 s'han celebrat diverses trobades de plataformes comarcals per l'ensenyament públic

STEPV amb les lluites socials

El Sindicat ha estat compromès en totes les lluites socials que han tingut lloc arreu del nostre territori. Aquesta és una de les nostres senyes d'identitat: el compromís amb el País, la seua gent, la classe treballadora i el territori. Per això, tant com a STEPV o a través de la Intersindical Valenciana, hem impulsat les accions del moviment feminista, ecologista, juvenil, de les persones pensionistes, de suport a la dependència i la discapacitat, en els àmbits culturals o socials de les nostres ciutats i pobles, de defensa de la llengua i dels nostres drets nacionals... La participació del Sindicat amb els moviments socials ha sigut un exemple de treball cooperatiu i de respecte a les entitats i plataformes socials. Hem treballat per la confluència i el treball unitari en tots els àmbits com una eina per a avançar cap una societat lliure i igualitària.

STEPV ha exigut al Consell l'assumpció de responsabilitats per la corrupció i el malbaratament de l'erari, que han originat les retallades.

Manifestació de la plataforma Totes Juntes a València, el febrer de 2014.

El 29 de novembre de 2011, amb els treballadors i treballadores de RTVV, en els moments del tancament de la televisió valenciana.

Marxa a l'aeroport de Castelló, el febrer de 2010.